

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίστηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 1, κατ' ετησίαν 1 1/2, προπληρωτά.
Έκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος, άπροσδιορίστος.—Τιμή καταχώρησης, 6 στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΔΑ.

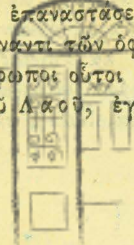
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 3 Νοεμβρίου 1851.

Η άγωνία, τήν οποίαν ο Φίλος του Λαού πάσχει, οσάκις επιχειρείται να δικαιολογήση αποτρόπαιόν τινα τής κυβερνήσεως πράξιν, διεγείρει αληθώς αισθημά τι συμπαθείας και εις τήν καρδίαν του στωϊκωτέρου των ανθρώπων. Αναγκάζεται ούτος τότε, να εκφράζη ύποψίας ταρχών μελλουσών, τας καταστροφάς των οποίων ή φιλόφρονος του ψυχή θρηνεϊ πριν εισέτι συμβάσιν' άλλοτε ελέγγων τήν κυβέρνησιν, ως ύπερ τδ δέον προς τους στασιαστας άνεκτικίην, προτρέπει ταύτην όπως λάβη τὰ κατάλληλα προληπτικά μέτρα, τὰ όποια όμως αύτη έλαβεν ήδη, εις χιλιάς δε βασάνους υποβάλλει τδ πνεύμα του ο συντάκτης τής εφημερίδος ταύτης, όπως ευρη λόγους και συνδυάση επιχειρήματα, με τήν άθλία ιδέαν, του να κρύψη και κρυφή επισθεν του δακτύλου του. Ο πιστός ούτος και ένθερμος φίλος του λαού, ζητεί λοιπόν δι' άγάπην του λαού, όλίγας από τας πολλάς κεφαλάς του, έπινοών και καταμηνύων μίαν, τουλάχιστον, καθ' εβδομάδα επανάστασιν;

Κατ' αλήθειαν, ή δια τής σπάθης εκκοπή του Γορδιού δεσμού, ει και σκληρόν, είναι τδ καταλληλότερον όμως μέσον' και κατά τόν τοιούτον συλλογισμόν ή τακτική αύτη εκ μέρους του Φίλου του Λαού δι' όσους δεν έχουν μήτε όφθαλμούς δια να βλέπωσιν, ούτε ότα δια να ν' ακούωσιν, είναι πασών ή καλλίστη. Άλλ' ως μη παρατρέχωμεν. Έδω υπάρχουν χιλιάδες τινές ανθρώπων, οίτινες δεν είναι τόσο βλακες, όσον τους υποθέτει τδ ήμιπίσημον όργανον τής κυβερνήσεως, χιλιάδες ανθρώπων, λέγομεν, οίτινες, δεν πτοούνται τόσο εύκολα από τδ έπινοηθέν υπό του Φίλου του Λαού φάντασμα των επανάστασεων, τδ όποιον ούτος άεννάως άνασειει άπέναντι των όφθαλμών των προς εκδειλίασίν των. Οί άνθρωποι ούτοι δεν εύρίσκουσιν, όσον έπιθυμεί ο Φίλος του Λαού, έγκληματικήν πράξιν τήν εξάσκησιν τής

εφημεριδογραφίας, μηδὲ δύνανται νὰ καταπεισθῶσιν, ὅτι, τὸ ἐξελέγγειν τὰς πράξεις τῶν ἐν τέλει εἶναι ἀριδὴ λως ἢ κήρυξις τῆς στάσεως. Διὰ νὰ καταπεισθῶσιν εἰς τοιοῦτό τι, ἐχρειάζετο εἰς τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ κάτι τι περισσότερο ἀπὸ τὰ κινήματα τῶν Πατρῶν, λόγου χάριν' μηδὲ ἐξαρκεῖ εἰς αὐτὸν νὰ διαστρέψη κατ' ἀρέσκειαν καὶ ν' ἀναφέρῃ μεμονωμένα τινὰ χωρία τῆς Ἀναγεννήσεως, ὅπως καταδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων του, ἢ νὰ δημοσιεύῃ τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν τῆς ἰδίας εφημερίδος, ὡς ὑποπτόν τι συμβάν. Τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα εἶναι ἀρεκτὰ γελοῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὔτοι, οἵτινες καὶ συμφέρον ἔχουσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, περισσότερο ἴσως ἀφ' ὅσον ἔχουσιν οἱ ὑποβολεῖς τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, καὶ κρίσιν ἀρεκτὴν, ὅπως μὴ ἀπαταθῶσιν ἀπὸ τὰς κοινῆς παραδοξολογίας τοῦ ὄργανου των, βεβαίως ἐνόησαν ἤδη, ὅτι, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἰδιοκτησία, καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ τοῦ πολίτου, ἐν γένει δὲ ἡ κοινωνία ἅπασα προσβάλλεται καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαπειλεῖται ἀπὸ ἐχθρούς, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθησαν τὴν ὑπεράσπισίν τῆς, ἐπὶ σκοπῶ, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ὅπως τιμωρήσωσι καὶ ἐξαλείψωσι πᾶν αἰσθημα ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅπως ἐγκατασταθῇ συμμορία τις παρασίτων, ἀπόλυτος δεσπότης καὶ κυρίαρχος ἐπὶ τῶν συμφερόντων μας, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ταμεῖου μας.

Άλλ' ἐκεῖνο, τδ ὅποιον ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ οἰκτείρομεν, εἶναι, ὅτι αὐτὸς ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, κατὰ παράδοξον ἀντίφασιν, καὶ με μείστην ἀπάθειαν, ὁμολογῶν διακηρύττει. Ἄς μὴν ἐλπίζωσιν οἱ ταρραξίαι, λέγει οὔτος εἰς τινὰ ἀριθμὸν του, εἰς τὴν προστασίαν τοῦ νόμου, ὅτι δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ ἐξυθρίζωσι τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου. Ἰδοὺ διὰ μιᾶς φράσεως τὰ πάντα λελυμένα! Διὰ τί λοιπόν δεν μᾶς λέγει ἀπ' ἀρχῆς τδ τοιοῦτο, χωρὶς νὰ κοπιᾶζῃ ἐπινοῶν πότε στάσεις, πότε ληστείας, πότε βωσσικὰς βρδιουργίας (τδ ὅποιον εἶναι τδ γελοιωδέστερον), ὑφόναν οὔτω παιδαριῶδες τι οἰκοδόμημα συγκοφαντιῶν, τδ ὅποιον μία πνοή, πνοή ἀκαταμαχῆτου ἀληθείας, δύνανται νὰ ἀνατρέψη καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ; Ναί! ἄς μᾶς τδ εἴπωσι θαρράλως (διότι τουλάχιστον τοῦτο εἶναι τιμιώτερον δι' αὐτοῦς), ἄς μᾶς εἴπωσι, λέγομεν, ὅτι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Ε.Σ.Υ.Π.Φ.Υ.0019

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ο νόμοι δι' αὐτοῦ, εἶναι κενὴ λέξις, ἄνευ μηδεμίας ἰσχύος, καὶ ἂς μὴ πασχίζωσι νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα, διότι τὸ τοιοῦτο, πρὸς τὸ σκληρὸν, ἐμπεριέχει καὶ φρικτὴν τινα εἰρωνίαν.

Τῶ ὄντι, τὸ νὰ υποπίπτῃ τις εἰς σφάλματα, ἢ εἰς ἐγκλήματα, δυνάμει νὰ τὸ ἐνοήσωμεν, διότι οὐδεὶς ἀναμάρτητος, ἀλλὰ τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ υποστηρίξῃ τοιαύτας πράξεις, ἢ καὶ νὰ θεωρῇ τὴν ἀποφυγὴν των, ὡς ὑπερβολικὴν συγκατάβασιν, εἶναι ἡ κυριώτερα προσβολὴ κατὰ τῶν ἀρχῶν τῆς θιγκῆς, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινοτέρως λογικῆς. Διαγωγὴ τοιαύτη, ἐκ μέρους μιᾶς κυβερνήσεως, εἶναι μέγιστον τεκμήριον ἀναίδους καὶ ἀπανθρώπου τυραννίας, μὴ ἐχούσης μηδεμίαν συστολὴν εἰς τὰς πράξεις της, καταφρονούσης ἀναιδῶς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ γνώμην, εὐχαριστοῦσης δὲ μόνον τὰς ὀρέξεις ὀλίγων περὶ τὴν τράπεζάν της συμποδιζομένων παρασίτων.

Ὅσον δὲ διὰ τὰς λοιπὰς φωνασίας τοῦ Φίλου τοῦ Ααοῦ, νομιζομεν μάταιον καὶ ἄτοπον ἐνταυτῶ νὰ τὰς ἀνασκευάσωμεν τὰς καταμηνύσεις του ταύτας, καὶ τὰς λοιδορίας του, τὰς ἀφίνομεν εἰς τοὺς συντάκτας του, ὅπως πλεχθῇ δι' αὐτῶν μίαν ἡμέραν ὁ ἀνήκων εἰς αὐτοὺς στέφανος. Συνιστῶμεν ὅμως εἰς αὐτὸν τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου τῆς Γαλλίας διπλωμάτου, ὅστις ἐπαράγγελλε, μὴ παρὰ πολὺν χρόνον! Ἰπάρχουσιν ἐνέτιοτε πράγματα τόσῳ καταφανῇ, ὥστε, ὅσας σοφιστείας καὶ ἂν μεταχειρισθῇ τις, ὅσα περικαλύμματα καὶ ἂν ἐπιθέσῃ εἰς αὐτὰ, εἶναι ἀδύνατον νὰ καλύψῃ τὴν δυσειδῆ καὶ ἀπευκταίαν μορφήν των. Μία ἐφημερὶς λοιπὸν, ἥτις ἀπάσας τὰς πράξεις κυβερνήσεώς τινος (καὶ δὲν λέγομεν τῶν Συντακτῶν της, ἀφοῦ θέλωσι νὰ τὸ κρύπτωσι) εὐρίσκει λίαν καλὰς, δι' ὅσον καὶ ἂν ἀντιβαίνωσιν αὐταὶ εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, ἐφημερὶς, ἥτις ἤθελεν ὁσφραίνηται, ὡς ὁ κυνηγητικὸς κύων, τὰ διανοήματα τῆς κυβερνήσεως, μὲ σκοπὸν νὰ τὰ ἐπευφημήσῃ προσηγουμένως, ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον οἱ λόγοι τοιαύτης ἐφημερίδος νὰ λάβωσιν, ἔστω καὶ προσκαίρως, χαρακτῆρά τινα ἀληθείας. Ἐφημερὶς τοιαύτη δικαίως θέλει ὁμοιωθῆ με τὰς μουσικὰς ἐκείνας μηχανὰς, αἵτινες μόνον δεδομένον τινὰ ἤχον ἀποτελοῦσιν ἀείποτε, καὶ ὅστις τέλος, ἀδικαίως ἐπαναλαμβάνόμενος, θέλει ἀηδίασῃ καὶ τοὺς ἡλιθιωτέρους ἢ εὐνοικωτέρους τῶν ἀκροατῶν.

Μὰς ἐπέμφθη παρὰ τοῦ Κ. Ι. Μομφερράτου ἡ ἀκόλουθος διαμαρτύρησις, τὴν ὁποίαν ἀσμένως δημόσιεῦομεν.

Διαμαρτύρησις.

Δὲν ἔπαυσαν, φεῦ! δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι τὰ βάρη δεινὰ, τὰ ἀνηλεῶς καταμαστιζόντα τὴν ταλαίπωρον ἡμῶν πατρίδα καὶ ἀπανθρώπως καταπατοῦντα τῶν πολιτῶν καὶ ἀπαντος τοῦ πολυπαθοῦς τούτου λαοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἐλευθερίαν. Τῆς τυραννίας τὸ φρικτὸν καὶ ἀποτρόπαιον τέρας βιαιότερον καὶ αὐθαδέστερον ἤδη κατέστη, καὶ οὐδεὶς πλέον χαλινὸς ἐπέχει τὴν καταστρε-

πτικὴν καὶ ἀγρίαν ὁρμὴν του! Ἡ πατρίς εἰς νέας ὑποβάλλεται δοκιμασίας, ὅχι ὀλιγώτερον πικρὰς τῶν προλαβουσῶν! Εἶθε νὰ ἦναι αὐταὶ αἱ τελευταῖαι!

Τὸ λημμα νέον, ἐκ τῶν τολμημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ χαρακτηρίζωσι καὶ ν' ἀποτελώσι τὸ σύστημα καὶ τὴν πορείαν τῆς ἐφ' ἡμῶν δεσποζούσης ἀγγλικῆς δυναστείας, ἔλαβε πρὸ τινῶν ἡδὴ ἡμερῶν χώραν. Κεραυνὸς νέος τῆς σιδηρᾶς καὶ ἀχαλινόνοτου βίας, τῆς γνωστῆς ἄλλως ὑπὸ τὸ πολυθρύλλητον ὄνομα ὑψηλῆς ἀστυνομίας, ἐπῆλθεν ἐξαίφνης, καὶ νέαν ἐπέφερε προσβολὴν καιρίαν κατὰ τῶν πολιτισμότερων δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ ὀλοκλήρου. Κακούργημα νέον προστέθη εἰς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἄλλα, πληροῦντα τὰ χρονικά τῆς ἀγγλικῆς προστασίας· καὶ αὐτὸ ἐπράχθη εἰς Κεφαλληνίαν, εἰς τὸν βωμὸν τούτου τῆς θυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸν τόπον τούτου, τὸν ὁποῖον, καθὸ κέντρον τῶν ἐπικρατούντων καὶ καθ' ἐκάστην προουδούντων ἐλευθέρων καὶ ἐθνικῶν τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ φρονημάτων, ἡ θηριωδία τῶν δεσποζόντων κατέστησεν ὡσαύτως κέντρον φρικτῆς τυραννίας καὶ ἀνηκούστου καταπίεσεως.

Θῦμα τοῦ περι οὗ ὁ λόγος φρικτῶδους τολμημάτων, ὁ ὑποφαινόμενος, συντάκτης τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσάπων, σπεῖδω, κατὰ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ἥτις, ἀπὸ τὰ βάρη τῆς ἐρημίας ὅπου βικίως καὶ αἰφνιδίως ἐρρίφθη, μὲ παρουσιάζεται, νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποῖου τὴν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον, τὴν ἀνωτάτην καὶ κυρίαρχον κρίσιν ἐπικαλοῦμαι, τὰ περιστατικὰ τῆς ἀπανθρώπου ταύτης καταδρομῆς μου.

Τὴν 2 (14) τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ., ἐνῶ ἐντὸς τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ οἰκημάτός μου εὐρισκόμην, ἠσυχῶς καὶ ἀταράχως εἰς τὸ ἐφημεριδογραφικὸν ἔργον μου καταγιγόμενος, ἰδοὺ αἰφνιδίως ἐν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, μὲ συλλαμβάνει, κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ, ἄνευ συγκοινωνίας, μὲ φέρει κατ' εὐθείαν εἰς τὰ δεσμωτήρια. Ἐκεῖ, δυνάμει παρημοίας διαταγῆς, ἀπαγορευούσης ὡσαύτως πᾶσαν συγκοινωνίαν, ἐνεργεῖται ἀμέσως ἡ κράτησίς μου εἰς γεινήν, κατάκλειστον καὶ μονήρη φυλακὴν, ἥτοι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς καλοῦμενας τρύπας, τὰς φυλακὰς δηλαδὴ ἐκείνας, τὰς ὁποίας τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ἐπεινόησε καὶ ἐδημιούργησεν, ἐπὶ προφάσει τάχα τιμωριῶν τινῶν ἐκτάκτων καὶ ἐφημερῶν, ἐφαρμοσίμων εἰς ἄτομα ὑπὸ πονηρὴν ἤδη διατελοῦντα, πραγματικῶς δὲ ἐπιφυλακτομένους εἰς τοὺς πολιτικῶς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καταδικωμένους. Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς περίπου ὥρας, δι' ἄλλου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, μὲ κοινοποιεῖται ἕλλη τῆς αὐτῆς φύσεως προφορικὴ διαταγὴ, ἀφορῶσα τὴν ἐκ τοῦ τόπου βιαίαν ἀπομάκρυνσιν, ἥτοι τὴν ἐξορίαν μου. Εἰς μίαν ζήτησιν τὰ αἴτια καὶ τοὺς λόγους τῆς νέας ταύτης βιαίας καταδρομῆς. Οὐδεμίαν εἰς τοῦτο ἀπάντησιν μὲ δίδεται. Καὶ βεβαίως, ὁποῖαν τοιαύτην πράξιν δύνανται νὰ ἔχωσιν αἰτιολογίαν! Ἡ αὐθαίρεσις, ἡ καταπίεσις, ὁ ἐμπάτης καταδικωμὸς, ἡ κτηνώδης καὶ ἀχαλίνωτος βία, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἰδοὺ ἡ πηγὴ, ἰδοὺ τὰ αἴτια, ἰδοὺ ὁ σκο-

πὸς τῶν πράξεων τούτων, ἰδοὺ ἡ μόνη τῶν αἰτιολογία!

Τέσσαρας ὀλοκλήρους ἡμέρας, τουτέστιν ἀπὸ τὸ πρωτὸ τῆς 2 (14) ἕως τὸ ἑσπέρας τῆς 5 (17) Ὀκτωβρίου, διήρκεσεν ἡ τοιαύτη φυλάκίσις μου. Ὀχληρὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ διηγηθῶ ἐνταῦθα τὰς αὐστηρότητας καὶ στενοχωρίας αἵτινες συνώδευσαν αὐτὴν. Ἀρκεῖ νὰ εἶπω, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου συγκοινωνία μὲ ἀπηγορεύθη ὅτι ἐν γράμμα, ἀποσταλὲν ἀνοικτὸν εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, καὶ διακλαμβάνον παραγγελίας ἰδιαιτέρας, ἐκρατήθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, διότι εἰς αὐτὸ ἀπεκάλουν κατὰδρομὴν τὴν ἐξορίαν μου, καὶ ἀλλόκοτον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκοινωνίας μου· ὅτι ἐν ἐπιτροπικόν, ἀποσταλὲν πρὸς ἕνα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἀποβλέπον ἰδιαιτέρας μου ὑποθέσεις, ἐκρατήθη ὡσαύτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἦτο γενικὸν καὶ δὲν ἀνεφέρετο εἰς ὠρισμένην τινὰ ὑπόθεσιν· ἀρκεῖ, λέγω, ἡ ἀπλή μνεία τοιούτων γεγονότων, διὰ νὰ λάβῃ τις ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν δυστροπιῶν καὶ τῶν σκληροτήτων αἵτινες συνώδευσαν τὴν τετραήμερον φυλάκισίν μου.

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς 5 (17) τοῦ μηνὸς, ἐν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων καὶ εἰς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος μὲ μετεβίβασαν ἀπὸ τὰ δεσμωτήρια εἰς τὸ δημόσιον ἀτμόπλοιον ἡ Ἐπτάνησος, καὶ δι' αὐτοῦ μὲ συνώδευσαν μέχρι Κερκύρας. Ἐκεῖθεν δὲ, κατὰ τὴν 7 (19) τοῦ μηνὸς, δυνάμει νέας διαταγῆς, ἀπεπέμφθη, διὰ τινος λέμβου, συνοδευμένος ὑπὸ δύο χωροφυλάκων, εἰς τὸν σκόπελον τῆς Ἐρικουσίας, ὅπου ἐξόριστος ἦδη διάγω, ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, χωρὶς νὰ μὲ κοινοποιηθῇ τὸ παρημικρὸν μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τὰ αἴτια καὶ τοὺς λόγους τῆς νέας μου ταύτης καταδρομῆς. Πληροφοροῦμαι δὲ ὅτι παρομοία βιαία καταδρομὴ ἐνηργήθη ταυτοχρόνως κατὰ τοῦ συναδελφοῦ μου Ἡλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου, συντάκτου τοῦ Φιλελευθέρου καὶ μέλους τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσάπων, ἐξορισθέντος εἰς τὸν σκόπελον τῶν Ἀντικυθήρων.

Ἰδοὺ λοιπὸν νέα αὐθάδης πρᾶξις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας! Ἰδοὺ νέα ἀσεβῆς καταπάτησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου! Ἰδοὺ νέα σκανδαλώδης ἐξέβρισις τῆς τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπίας! Ἰδοὺ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, τὰ πάντα εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ αὐθαιρέτου ἐκτεθειμένα, καὶ ὅμα τοῦ πλέον ἀγρίου καὶ βανδαλικῆς καταδιωγμοῦ!

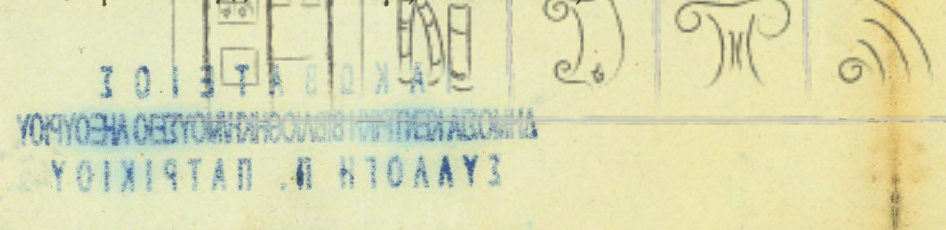
Τί ἄρα γε ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκτύλιξιν τῆς νέας ταύτης παραφορᾶς τοῦ αὐθαιρέτου, νὰ ὁπλίσῃ ἐκ νέου τὴν συγερὰν καὶ καταστρεπτικὴν χεῖρα τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, καὶ εἰς τοσαύτην ἀνοσιουργίαν νὰ τὴν ὠθήσῃ; Τάχα ἡ ἐλευθερία ἐκφρασις τῶν φρονημάτων, ἡ στηλίτευσις τῆς τυραννίας, ὁ στιγματισμὸς τῶν δεσποζόντων καὶ τῶν ὀργάνων των, ἡ θαρράλεα καὶ εὐτολμος ὑποστήριξις τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαραγράπτων τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ δικαιωμάτων; Τάχα ὁ καθ' ἐκάστην προχωρῶν καὶ κορυφούμενος βίβωσπαστισμὸς; Τάχα ὁ φόβος τῆς κηρύξεως τῆς ἀληθείας, καθ' ἂν καιρὸν ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπία πρόκειται νὰ σφαγιασθῇ, ἐπὶ σκοπῶ παρατάσεως καὶ συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῆς πατρίδος; — Καὶ ἐν ἕκαστον τούτων, καὶ ἐν ἕκαστον τούτων, ὑπάρχει βεβαίως τὰ αἴτια τῆς νέας

ταύτης τῶν δεσποζόντων παραφορᾶς, ἥτις ὅλας τὰς προλαβούσας ἐπισφραγίζει. Καὶ ταῦτα ἀκόμη δὲν εἶναι εἰμὴ ὁ πρόδρομος μεγαλητέρων καταστροφῶν, τὰς ὁποίας, ἐναργῶς, οἱ δυνάσται ἡμῶν σχεδιάζουσιν ἤδη, καὶ τὰς ὁποίας, κατόπιν τοιούτων καὶ τοσοῦτων ἀνοσιουργιῶν, ἐλπίζουσιν ὅτι θέλουσι φέρει εἰς πέρας, ἐὰν, κατὰ τὰς προσπάθειάς των, καὶ διὰ τῆς χρήσεως τῆς κτηνώδους βίας, δυνηθῶσι ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν ἐνεστώσαν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσάπων δι' ἄλλης, ὑποκλινοῦς εἰς τὰ θελήματα καὶ τὰ νεύματά των.

Ἀλλὰ τὰ καταστρεπτικὰ καὶ λαοκτόνα ταῦτα σχέδια τῶν δεσποζόντων θέλουσιν ἄρα γε τελεσφορήσει; Ὁ καιρὸς θέλει τὸ δεῖξει. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, δύνανται τις νὰ εἴπῃ μετὰ πεποιθήσεως, εἶναι ὅτι, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ δοκιμασίαι, αἵτινες εἰσέτι ἐπιφυλάττονται εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὰς πικρὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενα τέχνα της, ὡς ἐκ τῆς μανιώδους ἀντιδράσεως καὶ τῆς παραφορᾶς τῶν τυράνων καὶ τῶν ὀργάνων των, αὐταὶ δὲν θέλουσι ποσῶς ματαιώσῃ τὸν ἱερὸν αὐτῆς ἀγῶνα· διότι δάκτυλος Θεοῦ, καὶ τῶν τέκνων της αἰ ἀκατάπαυστοι καὶ γενναῖαι προσπάθειαι, ὀδηγοῦσιν αὐτὴν ἀσφαλῶς πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας της, πρὸς τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν προορισμὸν της.

Ταῦτα ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ἐκθέτων, περιττὸν κρίνω νὰ προβῶ εἰς μακροτέρας ἀναπτύξεις. Μόνον τὸ ἀκούσμα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος βιαιοπραγιῶν ἀρκεῖ νὰ δεῖξῃ τὴν φύσιν αὐτῶν, τὸν χαρακτῆρά των, καὶ τὴν θηριωδία τῶν αὐτουργῶν των.

Ἀναφερόμενος λοιπὸν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα, καὶ ἐπιφυλακτόμενος νὰ πράξῃ, ἐν καιρῶ τῶ δέοντι, πᾶν ὅ,τι ἡ προσήκουσα ὑπεράσπισις τῶν εἰς τὸ πρόσωπόν μου καταπατηθέντων δικαιωμάτων ἤθελεν ἀπαιτήσῃ, — ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ δικαίου, — ὀφείλω ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὡς πολίτης προσβληθεὶς εἰς τὸ πολῦτιμον καὶ ἱερὸν δικαίωμα τῆς προσωπικῆς μου ἐλευθερίας, καὶ ὡς δημοσιογράφος βικίως ἀπαγορευθεὶς τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἔργου μου τούτου, καὶ ὡς μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσάπων, τὴν ὁποίαν θεωρῶ οὕτω βάρως ἐξυβριζομένην, εἰς δὲ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τὸν λαὸν προσβαλλόμενον ἐκ νέου εἰς τὸ ὑπέρτατον δικαίωμα τῆς κυριαρχίας του, ὀφείλω, λέγω, ἀπάναντι τοῦ φρικτῶδους τούτου τολμήματος, τὸ ὁποῖον πᾶσαν ἀτομικὴν ἐνταυτῶ καὶ κοινωνικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀσφάλειαν παραβιάζει καὶ καταπατεῖ, νὰ διαμαρτυρηθῶ, καθ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις, ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ὑποφέρων ἐν τοσοῦτῳ μὲ καρτερίαν καὶ περιφρονῶν πᾶσαν βιαίαν καὶ αὐθαίρετον καταδρομὴν, γινομένην πρὸς ἐκδίκησιν εὐσυνειδήτου καὶ πιστῆς ἐκπληρώσεως ἱερῶν καθηκόντων καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν πατρίδα, καὶ τρέφων ἐνδόμυχον καὶ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι, ἐν τοῦ ζυγοῦ τῆς ξενοκρατίας ἡ κτηνώδης ἰσχύς, ἂν τῶν βδελυρῶν αὐτῆς ὀργάνων καὶ καταχθόνιῳ μηχανορραφίαι, ἀναχαιτίτως προσκαίρως τὴν ἀκαταμάχητον δυνάμιν καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου, καιρὸς πολλὸς δὲν θέλει παρέλθει, καὶ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ἤδη μὰς καταμαστιζοῦσι θέλουσιν ἐκλείψει, καὶ ἡ πατρίς

ΙΑΚΩΒΑ ΕΠΕΤΟ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

θέλει αναλάβει τὴν ἤδη ἀσεβῶς καταπατουμένην κυριαρχίαν τῆς, καὶ ἕκαστος θέλει κληθῆ νὰ δώσῃ ἐνώπιον αὐτῆς ἀκριβῆ λόγον τῶν πεπραγμένων του.

Ἐκ τοῦ Σκοπέλου τῆς Ἑρικούσης, τῆ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ ἐξόριστος, **ΙΩΣΗΦ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ.**

Ἡ νέα ἀναβολή.

Ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπτανήσου καὶ πάλιν τετάρτην ἤδη φοράν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς 13 Φεβρουαρίου. Περιμένουσι ἄρα γε οἱ συμπολιταὶ μας, μὲ συνταγματικὰ ἄρθρα εἰς τὰς χεῖρας, ἢ ἀποδείξωμεν τὸ αὐθαίρετον καὶ τὸ ἀντισυνταγματικὸν καὶ ταύτης τῆς ἐσχάτης πράξεως τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς προστασίας; ἀλλὰ, ἵποιος ἀγνοεῖ ὅτι τρεῖς ἤδη φορές ἐπράχθη τοιαύτη παρανομία, καὶ τοσάκις ἐσηλιτεύθη ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἐπομένως, ὅτι εἶνε προφανῆς ματαιολογία τὸ νὰ ὑπεθυμίζῃ τις νόμους εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πώποτε δὲν ἔλαβαν τὴν παραμικρὰν μέριμναν περὶ τῆς τηρησεῶς των; Ἄν θελήσωμεν νὰ ἀριθμῶσωμεν τὴν διαδοχὴν τοῦ χρόνου, ἀπὸ τὴν διαδοχὴν τῶν αὐθαιρεσιῶν τῆς κυβερνήσεως ταύτης, ἠθέλωμεν, μὴ τὴν ἀλήθειαν, εὔρει ὅτι, αἰῶν παρῆλθεν, ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἄρμοστοῦ τούτου ἐνταῦθα μέχρι τῆς σήμερον. Ἀλλὰ τὸ ἄπειρον καὶ σοφιστικὸν τῶν ἀναβολῶν κατήντησε πλέον ἀνυπόφορος χλευασμὸς κατὰ τοῦ ἱερωτάτου τῶν δικαιωμάτων μας, τῆς ἐθνικῆς λέγομεν ἀντιπροσωπίας. Κατὰ τοῦτο ὁ Ἄρμοστής εἶνε πολὺ ἄτεχνος σοφιστής, μὴδὲ οἱ νομικοὶ τοῦ στέμματος, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ εἰς βοήθειάν του, τὸν ἀπαλλάττουσι τὸ παραμικρὸν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀνάγκη εἰς ἀπλοῦν ἀριθμητικὸν ζήτημα, καὶ τότε καὶ ὁ κοινότερος νοῦς, ἤθελεν οἰκτεῖρει ὡς ἑλλειπῆ φρενῶν, ὅποιον δῆποτε ἐπεχειροῦσε ἢ ἀποδείξῃ, ὅτι δύο φορές ἐξ δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν φοράν δώδεκα, ἢ, δύο φορές ἐξ πλέον τρία δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν φοράν δεκαπέντε. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κανεὶς δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, διότι εἶνε τέλος πάντων αὕτη μία μαθηματικὴ ἀλήθεια, ἣτις δὲν διασειεῖται τόσον εὐκόλως.

Τὸ ὕφος ὅμως τοῦ διατάγματος τῆς τελευταίας ταύτης ἀναβολῆς εἶνε παραπολὺ λακωνικόν, καὶ ὁ Ἄρμοστής, καθὼς πολλάκις εἰς διαφόρους του προκηρῦξεις ἐπαρτηρήσαμεν, δὲν εἶνε ὀρκισμένος ἐχθρὸς τῆς πολυλογίας. Ἄν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ μᾶς ἀπατᾷ, εἰς τὸ προτελευταῖον περὶ ἀναβολῆς διάταγμα, διελάμβανεν οὗτος, ὅτι λόγῳ οικονομίας, ἀναβάλλει τὴν Ἰόνιον Βουλὴν. Ὅταν ἦνε λόγος περὶ οικονομίας, καὶ οἱ Θεοὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ σιγήσωσι, καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν εἰς τοσοῦτο καταπληκτικὸν ἐπιχείρημα, μὴδὲν ἢ ἀντιτάξωμεν! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ στοχασθῶμεν κἂν τὸ τοιοῦτον. Ἀλλὰ τώρα, εἰς τὸ τῆς παρουσίας ἀναβολῆς διάταγμα, παραλείπεται ὁ ὁπίστος, λόγῳ οικονομίας, καὶ μένει ὁ ἄμερφος καὶ ξηρὸς ἐκεῖνος σκελετὸς τῆς συνήθους δικαιολογήσεως, ὅ ἐστὶ, δυνάμει τῶν παντοδυνάμων δικαιωμάτων, τὰ ὅποια χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ

Συντάγματος εἰς τὴν αὐτοῦ Ε. τὸν Μ. ἄρμοστήν. Ἀλλὰ, προκειμένου λόγου περὶ τοῦ ἀτελευτήτου τῶν ἀναβολῶν, ἵποιος δύναται νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο, ἂν ὑπάρχῃ μυστήριον; Ἡ μήπως καὶ ἡ κυβέρνησις μας δὲν εὕρισκε ἡμέραν τῆς ὀρέξεώς της, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διαλύσῃ τὴν ἐνεστῶσαν Βουλὴν, καθὼς ποτὲ, καὶ ὁ καταδικασμένος ἐκεῖνος τοῦ μύθου, δὲν εὕρισκεν ἀρμόδιον δένδρον διὰ νὰ κρεμασθῇ; Τὰ πράγματα, ἴσως, θέλουσι μᾶς διαφωτίσει τὰς ἀμφιβολίας μας ταύτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρότινος καιροῦ, παρατηροῦσι μετὰ περιεργείας οἱ διαβάται, χωροφύλακα τινὰ ἄνευ στολῆς, κάμνοντα τοὺς στρατιωτικοὺς κυματισμοὺς του, παραλλήλως τῆς οἰκίας, εἰς ἣν εὕρισκεται τὸ γραφεῖόν μας. Ὁ πτωχὸς οὗτος Διάβολος ἐκβάλλει κάποτε κάποτε ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ μακροῦ ἐπενδύτου του χαρτί, εἰς τὰ ὅποια, τί σημειώνει ἀγνοοῦμεν! Ἴσως θέλουσι χρησιμεύει αἱ σημειώσεις του αὐταί, ὡς ὕλη, διὰ τι μυθιστόρημα ἐκδιδόμενον περιοδικῶς εἰς Κέρκυραν ἢ χρησιμεύει οὗτος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὡς Νειλόμετρον, διὰ τοῦ ὁποῦ ὑπολογίζουσι τὴν εἰσοδὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γραφεῖόν μας; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, συγχαίρομεν τὸν καλὸν μας τοῦτον γείτονα, διὰ τὴν λογίαν καὶ ἀναπαυτικὴν ταύτην θέσιν του.

Νυκτοκλοπαὶ θιαστικαὶ ἐξακολουθοῦσι, πρό τινας καιροῦ, νὰ γίνωνται εἰς τὰς ἐξοχὰς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν περιοχὴν Λιβαθῶς. Ἄν ἡ κυβέρνησις μας δὲν ἀπεκαρῶνετο εἰς τοὺς περὶ τῶν πράξεων τῆς γλυκεῖς ἐκθειασμοὺς τῶν κολάκων τῆς, ἂν ἡ πολιτικὴ μηχανὴ δὲν ἀπεβρόφοῦσε ὅλην τῆς τὴν δραστηριότητα, καὶ δὲν ἐθεώρει ὡς κύριον καὶ μόνον ἔργον τῆς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ μόνου ἀληθῶς νομίμου εἰς τὴν ἐπτάνησον στοιχείου, ἤθελεν ἴσως ἐννοήσῃ διὰ ποίων μέσων ἠδύνατο νὰ περισταλῇ ἡ αὐθάδεια ὀλίγων τινῶν κακούργων. Ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία προτιμᾷ μᾶλλον νὰ διανέμῃ διὰ τῶν χωροφυλάκων τῆς τὸν Φίλιον τοῦ Λαοῦ, παρὰ νὰ καταδιώκῃ τοὺς τοιοῦτους.

Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἔφθασεν εἰς τὴν νῆσον μας ὁ περιώνυμος αὐτοσχεδιαστὴς Ἰωσήφ Ρεγάλδης. Ὁ μεγαλοφυῆς οὗτος ξένος μας, ὅστις ἐνέπλησε θαυμασμοῦ τὴν Εὐρώπην ὅλην καὶ Ἑλλάδα διὰ τῶν αὐτοσχεδίων του ποιήσεων, εὕρισκεται σήμερον, ἀγαθῆ τύχῃ, μεταξὺ ἡμῶν. Οἱ Κεφαλλῆνες θιασῶται τῆς ἐλευθερίας, ἐθρήνησαν πολλάκις τὰς δυστυχίας τῆς ὠραίας πατρίδος του, ἐπίσης δὲ λάτραι τῶν Μουσῶν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλουσι ἀποδόσει τὰς ὀφειλομένας τιμὰς εἰς τὸν ἄξιον τοῦτον τῆς Ἰταλίας γόνου, καὶ ἂν μάλιστα εὐαρεστηθῇ οὗτος νὰ ψάλλῃ τὸν ἔνθεον ὕμνον του, ἐν μέσῳ λαοῦ ἐκτιμούντος ἐπαξίως τοὺς μεγάλους νόας καὶ τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἡ ΣΑΛΠΙΓΞ,
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

